

ligesaa nær til at tage mig af Beskyldningen, som de Herrer af Venstrereformpartiet, og jeg skal tage min Del deraf. Naar vi da se paa, hvorledes det, det ærede Medlem kalder Gaardmandsstanden, altsaa den besiddende Venstrebefolkning paa Landet i det hele har stillet sig overfor Underklassen, tror jeg ikke, den behøver at slaa Øjnene ned. Den Gang den Gruppe, jeg tilhører, havde Ledelsen her i denne Sal, hvad benyttede da denne Gruppe paa det sociale Omraade sin Indflydelse til? Var det til Love, som i særlig Grad afstivede Gaardmandsstandens Stilling, gav Gaardmandsklassen økonomiske Fordele paa de ringere stillede Samfundsklassers Bekostning? Nej, som Milepæle for den sociale Politik i de Aar staa Alderdomsunderstøttelsesloven, Sygekasseloven, Fattigloven. Det var Love, som ganske særlig toge fra de besiddende til Fordel for de besiddelsesløse, og denne Linie er, saavidt jeg kan skønne, i det store og hele fulgt af den nuværende Regering og dens Parti. Vel kan man sige, at der under denne Regerings Ledelse er kommet to Love, som give de besiddende paa Landet Fordele, nemlig Skattelovene, den ny Grundskatteomlægning og Tiendeloven. Men disse Love havde ingen Brod nedefter. Og disse Love bleve gennemførte med fuld Musik i dette Ting, med fuld Tilslutning ogsaa fra de Herrer, for hvilke det ærede Medlem for Ringsted førte Ordet. Og se vi saa paa den egentlige sociale Lovgivning, som er gennemført under dette Ministeriums Ledelse, hvad møde vi saa? Ja, jeg behøver jo ikke at sige det, thi vi vide det alle. Vi møde Lovene om Tuberkulose, om forsmøtte Børn, om Arbejdsløshedskasser, — hvilken sidste jeg maa sige var ganske særlig fremskuende og mindst af alt baaren af Klasseegoisme, idet man godt kan sige, at det var et Offer, som Landbostanden væsentlig bragte for helt andre Stænder, for Smaafolk og Arbejdere i Byerne — og desuden Loven om Hjelpekasser. Det ærede Medlem kaldte saa stærkt paa Loven om Ulykkesforsikring for Landarbejdere. Det ærede Medlem er vel ikke uvidende om, at denne Lov vil ligge paa Tingets Bord i Løbet af mindre end en Maaned. Jeg troede, at det var en offentlig kendt Sag; saa vidt jeg ved, er den bleven offentlig omtalt. Den vil altsaa komme med til at fuldstændiggøre Billedet af Regeringens sociale Politik. Det ærede Medlem beklagede sig over, at Tyendeloven var henlagt i en Kommission. Ja, hvorfor nedsatte man Tyendekommissionen? Netop

for at fremkalde en Reform af den forældede og i mange Henseender uheldige Tyendelovgivning, vi have. Jeg har heller ikke lagt Mærke til, at det ærede Medlem, da Tyendekommissionen blev skabt, protesterede derimod. I Fjor, i sidste Rigsdagssamling, var der et Forhold, som i ganske særlig Grad var egnet til at være Prøvesten for det, man kalder den regerende Gaardmandsklasse. Jeg vil nu ikke acceptere dette Ord. Hverken min Gruppe eller Venstrereformpartiet er nogen Gaardmandsgruppe; der er baade Husmænd, Arbejdere og alle Slags Mennesker i den lige saavel som i den radikale Gruppe, Højregruppen og alle andre Grupper. Men man plejer jo nu at bruge det Udtryk. Hvis det, man kalder den regerende Gaardmandsklasse, vilde have udnyttet sin politiske Magt og Vælde overfor Underklassen paa Landet, havde der været meget god Anledning dertil ved den Ordning, som i sidste Samling blev truffen paa Finansloven af Bevillingerne til Planteavlens Fremme og de saakaldte Husmandsbevillinger. Men hvorledes blev denne Ordning truffen? Den blev præget af en saa fuldkommen Retfærdighed, en saa fuldkommen ligelig Fordeling, som det var muligt at skabe mellem de gamle Landboforeninger, af hvis Medlemmer jo i øvrigt en betydelig Del er Husmænd, og de ny Husmandsforeninger. Og tynger Vægtskaalen ned til nogen af Siderne, er nogen bleven begunstiget her, kan det med tørre Tal bevises, at det er Husmandsforeningerne. Man har netop villet begunstige disse fremadstræbende Organisationer, for saa vidt det virkelig er landøkonomiske Foreninger. Det er ogsaa i Virkeligheden blevet erkendt. Der er nok blevet ytret nogen Kritik overfor denne Ordning, men jeg har med stor Opmærksomhed fulgt de Udtalelser, der ere fremkomne netop paa Husmændenes Møder om denne Sag, og det er let at se, at det af dem anerkendes, at det er en retfærdig og billig Løsning, denne Sag har faaet, og de ere ogsaa fuldstændig villige til at arbejde under denne Ordning.

Og nu den Sag, paa Grundlag af hvilken det ærede Medlem vel især retter sin Beskyldning om Forræderi, Valgretssagen. Ja, hvis man ikke vil stille sig paa det rene Bogstavstandpunkt og sige: Det, som Ministeriet en Gang har forelagt, det, som Folketinget en Gang har erklæret for et Programpunkt, skal gennemføres til Punkt og Prikke uden Afslag, hvis man ikke stiller sig paa dette rent bogstavmæssige Standpunkt, som alle og enhver, der have